

วารสารศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่ 13 ฉบับที่ 1
มกราคม - มิถุนายน 2552

การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Essence of Local Learning in Art Key Learning Area on Cage Handicraft for the Sixth Level Elementary Education Students.

ศศิธร วิศพันธ์ุ

Sasithon Wisapan

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา 2) เพื่อศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา

ขั้นตอนดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น และ 3) การทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีความรู้เกี่ยวกับหัตถกรรมกรงนกเขาชวาเพิ่มขึ้น ภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของท้องถิ่นตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและส่งเสริมเป็นอาชีพได้

Abstract

This study aims to develop the essence of local learning in art for students at a basic level education (grade-6 in particular). The research encompassed three major aspects of work, i.e.: (a) to survey the knowledge of the folk wisdom on “cage handicraft” and related to the topic, (b) to design a lesson plan for that target group of students in art subjects, (c) to implement a lesson plan and evaluated on the bases of students achievement of students of Banna School, Chana District, Songkhla Province by comparing between pre-and posttest scores, and of students’ opinions.

The research found that : (a) scores differences of the pre-and posttest were statistically significance (at $p < .05$) showing students improvement in achievement (b) students were satisfied ; they can use the essence of local learning in daily life and it would be a future carrier for them.

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยได้กำหนดไว้ในมาตรา 81 วรรคท้าย ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษาของประเทศไว้คือ “...รัฐต้องส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ...” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541: 25) ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งความรู้สำคัญของสังคมไทย ซึ่งควรมีการสืบทอดและอนุรักษ์ โดยผ่านกระบวนการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2542: 21)

การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการศึกษาสามารถเสริมสร้างให้เห็นคุณค่าภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน องค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของคนในท้องถิ่นที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน หากนำมาจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียนในท้องถิ่นนั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ขึ้น การดำเนินการดังกล่าว ครูเป็นตัวจักรสำคัญในการฟื้นฟูและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการเลือกสรรภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน เช่น ผู้รู้หรือปราชญ์ชาวบ้าน ช่างมืออาชีพในชุมชน ผู้เฒ่า ผู้แก่ โดยนำมาสู่การเรียนรู้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ปัจจุบันศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของช่างพื้นบ้าน ที่สร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ใช้สอย และมีคุณค่าทางด้านจิตใจ สะท้อนถึงวิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมของกลุ่มชนหรือท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลงานศิลปหัตถกรรมที่ผลิตขึ้นในแต่ละท้องถิ่นมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละภาค ในภาคใต้มีวัฒนธรรมการเลี้ยงนกเขาซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชาวใต้ โดยส่วนใหญ่เลี้ยงนกเพื่อฟังเสียงร้อง เกิดความเพลิดเพลิน นำไปประกวดแข่งขันในงานเทศกาลต่างๆ นอกจากนี้ ยังเลี้ยงนกเพื่อความเป็นสิริมงคลและเพื่อขายอีกด้วย การเลี้ยงนกต้องทำกรงไว้สำหรับนก

ทำให้เกิดอาชีพทำกรงนกซึ่งเป็นงานหัตถกรรมที่สามารถเป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่ครอบครัว

อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา มีการเลี้ยงนกเขาชวาเป็นจำนวนมาก สามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดปีละหลายสิบล้านบาท ในแต่ละปีหัตถกรรมดังกล่าวได้รับความนิยมมาก เห็นได้จากการที่มีชาวต่างประเทศแถบอินโดนีเซีย และมาเลเซีย นิยมมาหาซื้อนกเขาชวาจากอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นตลาดกลางที่มีการติดต่อซื้อขายทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีการซื้อขายนก กรงนก อาหารนกและอุปกรณ์ในการเลี้ยงนก (จิรพันธุ์ สุขपालะ. 2538: 13; อ้างอิงจาก มัลลิกา คณานุรักษ์) และสิ่งที่สะท้อนออกมาให้เห็นถึงความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมก็คือการสร้างสัญลักษณ์ของอำเภอเป็นรูปปั้นนกเขาชวาขนาดใหญ่อยู่ภายในกรงบนหอนาฬิกา บริเวณทางเข้าสู่ตัวอำเภอ ซึ่งตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านนา เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของผู้เดินทางผ่านไปมาจนถึงทุกวันนี้

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าหัตถกรรมกรงนกเขาชวาของอำเภอจะนะเกิดจากการสั่งสมความคิด ความรู้ สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ปัจจุบันยังคงเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน จนถึงรุ่นลูก รุ่นหลาน แต่การสืบทอดมีแนวโน้มจะลดลงไป ดังนั้นจึงควรต้องมีการสืบสานโดยนำมาให้การศึกษาแก่เยาวชนในชุมชนได้ศึกษาหัตถกรรมกรงนกเขาชวา จะส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้ และวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่สามารถทำให้บรรลุผลได้คือการนำมาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนคนหนึ่งเห็นความจำเป็นในการอนุรักษ์ สืบทอดงานหัตถกรรมกรงนกเขาชวาผ่านกระบวนการจัดการศึกษา จึงได้พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา โดยจัดทำเป็นรายวิชาในสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความรู้ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักในท้องถิ่น เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ และเผยแพร่ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา

ความสำคัญของการวิจัย

1. สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นนี้ โรงเรียนในพื้นที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับบริบทและสภาพชุมชนในพื้นที่

2. การสร้างความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับงานหัตถกรรมกรงนกเขาชวาที่เป็นอาชีพของชุมชน เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักในท้องถิ่น เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์และเผยแพร่ต่อไป

3. เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 155 คน และการจัดนักเรียนในแต่ละห้องมีการคละกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา เป็นการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ในเดือนพฤศจิกายน 2550-กุมภาพันธ์ 2551 ระยะเวลา 20 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง สาระการเรียนรู้ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา ซึ่งมีขอบเขตเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของหัตถกรรมกรงนกเขา

ชวา รูปแบบของหัตถกรรมกรงนกเขาชวา ส่วนประกอบของหัตถกรรมกรงนกเขาชวา วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือในการทำหัตถกรรมกรงนกเขาชวา (ตัวกรง) ขั้นตอน วิธีการทำหัตถกรรมกรงนกเขาชวา (ตัวกรง) และการประกอบตกแต่งหัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น มีขั้นตอนการพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหัตถกรรมกรงนกเขาชวามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจากผู้เกี่ยวข้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัตถกรรมกรงนกเขาชวาและการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น 2) การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นการนำสาระการเรียนรู้เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา มาจัดทำเป็นรายวิชาใหม่ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) การทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นการนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน

3. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม หมายถึง สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาสร้างขึ้นเพิ่มเติมให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือ สาระการเรียนรู้ เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. หัตถกรรมกรงนกเขาชวา หมายถึง งานกรงนกเขาชวา ซึ่งเป็นกรงที่ทำด้วยไม้ไผ่เป็นซี่ๆ ใช้สำหรับขังนกเขาชวาเป็นงานที่ทำขึ้นด้วยมือจากช่างท้องถิ่นในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา หลังการเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหัตถกรรมทรงนกเขาสมามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัตถกรรมทรงนกเขาสมาและการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น แล้วนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องของสาระการเรียนรู้ เวลาเรียนและความเหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียน ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อที่ประชุมโรงเรียนบ้านนาเพื่อร่วมกันพิจารณาทบทวนความเหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียนและเวลาเรียน

ขั้นที่ 2 การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นการนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา มาจัดทำเป็นรายวิชาใหม่ ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลา 20 ชั่วโมง แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นการนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมาที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน ดำเนินการทดลองโดยทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำการทดสอบหลังเรียนและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนจากการใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยมีวิธีการและวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาความต้องการในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหัตถกรรมทรงนกเขาสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน
2. การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับหัตถกรรมทรงนกเขาสมา จากเอกสารต่างๆ และเก็บรวบรวมภาคสนามโดยวิธีการสัมภาษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สังเกต ถ่ายภาพ บันทึกเสียงและจดบันทึก
3. การประเมินสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นก่อนนำไปใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการทดลอง ก่อนและทดสอบหลังการทดลอง
5. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดลอง ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent และค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สรุปผลการวิจัย

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมทรงนกเขาสมา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นรายวิชาใหม่ ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วยกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ระยะเวลาเรียน 20 ชั่วโมง และจากการประเมินสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น พบว่ามีความเหมาะสมอยู่

ในระดับมาก และผลจากการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมกรงนกเขาชวา นักเรียนให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้เกี่ยวกับหัตถกรรมกรงนกเขาชวาเพิ่มขึ้น รู้สึกภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของท้องถิ่นตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันและส่งเสริมเป็นอาชีพได้และต้องการให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องอื่น ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีก

อภิปรายผล

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากการสอบถามครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับการนำหัตถกรรมกรงนกเขาชวามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ร้อยละ 100.00 ต้องการให้มีการนำหัตถกรรมกรงนกเขาชวามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพราะการทำหัตถกรรมกรงนกเขาชวา เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนมาช้านาน ดังที่ วิทยา ซอบงาม ผู้ประกอบอาชีพการประกอบตกแต่งหัตถกรรมกรงนกเขาชวา ในอำเภอจะนะกล่าวว่า กรงนกลูกเดียวสามารถสร้างอาชีพได้หลากหลายอาชีพ เช่น หาหวาย หาไม้ไผ่ เหลาซี่กรง ทำตัวกรงนก หัวกรงนก ตะขอแขวนกรงนก เย็บผ้าคลุมกรงนกและประกอบตกแต่งกรงนก เป็นต้น (วิทยา ซอบงาม, 2549: สัมภาษณ์) ทั้งนี้ทางโรงเรียนบ้านนามักมีวิทยุทัศน์ในการใช้แหล่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนจนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและเป็นโรงเรียนแกนนำในโครงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง นกเขาชวาเสียงและโครงการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง บ้านนกเขา จึงต้องการนำหัตถกรรมกรงนกเขาชวามาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ส่วนเรื่องสถานที่และผู้สอน ทั้งครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนให้ความเห็นตรงกันว่าควรใช้โรงเรียนและให้ครู และผู้รู้ในท้องถิ่นร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน เพราะโรงเรียนมีสถานที่กว้างขวางและสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ส่วนผู้สอนถ้าใช้เฉพาะผู้รู้ในท้องถิ่นอาจไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้

นักเรียนเข้าใจทั้งหมด ถ้าใช้เฉพาะครูอาจทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ในส่วนที่เป็นการปฏิบัติได้ดีเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องใช้ทั้งผู้รู้ในท้องถิ่นและครูร่วมกันในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นรายวิชาใหม่ ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเมื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้เพราะสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ครบถ้วน เหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียน ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิตที่แท้จริงในท้องถิ่น ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ ได้ให้ความเห็นถึงสาระการเรียนรู้ที่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตรว่า ควรเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตและชุมชนนั้น (ศิริกานต์ เทียงพิมล, 2546: 69; อ้างอิงจาก วิชัย วงษ์ใหญ่)

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนประกอบของหัตถกรรมกรงนกเขาชวา และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การประกอบตกแต่งหัตถกรรมกรงนกเขาชวา ผู้วิจัยปรับกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้นำนักเรียนออกไปศึกษาแหล่งผลิตในชุมชน เพราะเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของนักเรียน จากผลกระทบของเหตุการณ์ความไม่สงบทาง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลดลง และในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัด คะแนนเฉลี่ยร้อยละของแบบฝึกหัดแต่ละครั้งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกหน่วยการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ซึ่งการทำหัวกรงนกและตะขอแขวนกรงนกมีความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องไปศึกษาแหล่งผลิตในชุมชน ได้เห็นจากการปฏิบัติจริงเพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้นำนักเรียน ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการให้นักเรียนได้ศึกษาจากซีดีและให้ความรู้เพิ่มเติมในห้องเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้ที่ไม่ลึกซึ้งเข้าใจไม่แจ่มแจ้งเหมือนกับการไปศึกษาแหล่งผลิต ดังที่ อุดม เขยก็วงศ์ กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีจะเกิดการปฏิบัติจริง ด้วยการสัมผัสและสัมผัสโดยนักเรียนเองคือนักเรียนควรมีโอกาสสัมผัสของจริง สถานการณ์จำลอง การได้ทดลองทำ การได้ร่วมในกระบวนการกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันในสังคม พัฒนาตนเองเต็ม

ศักยภาพ โดยครูเป็นผู้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้ (อุดม เขยกิจวงศ์. 2545: 38-39)

และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักเรียนที่ผ่านการเรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ทัศนกรรมกรงนกเขาชวา นักเรียนร้อยละ 92.50 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนผ่านเกณฑ์ และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.50 เท่านั้น แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่านักเรียนทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เพราะว่าการทำทัศนกรรมกรงนกเขาชวา เป็นอาชีพที่มีอยู่ในชุมชนมาช้านาน นักเรียนได้พบเห็นอยู่เป็นประจำและในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ดังที่ ชาตรี สำราญ ได้กล่าวว่า บทเรียนแห่งความจริงมักจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน นั่นคือในวิถีชีวิตของชุมชนมีหลักสูตรซ่อนอยู่ และในหลักสูตรนั้นก็มิวิถีชีวิตซ่อนอยู่ วิถีชีวิตใดใครก็คือหลักสูตรชีวิตของคนๆ นั้น (ชาตรี สำราญ. 2545: 8)

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากที่ได้เรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ทัศนกรรมกรงนกเขาชวา นักเรียนให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้เกี่ยวกับทัศนกรรมกรงนกเขาชวาเพิ่มขึ้น รู้สึกภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของท้องถิ่นตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมเป็นอาชีพได้และต้องการให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องอื่นๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีก เพราะต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้น จะได้ฝึกทักษะเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไป การที่นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องใกล้ตัว สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักในท้องถิ่น เห็นคุณค่า ความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ และการที่นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นนั้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการช่วยเหลือครอบครัวและประกอบอาชีพได้ เพราะนักเรียนได้ฝึกทักษะความรู้ด้านวิชาชีพ เป็นการสร้างช่างฝีมือรุ่นใหม่ให้กับชุมชนด้วย ซึ่งการที่จะให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาในท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง จนนำไปสู่การอนุรักษ์และสืบทอดนั้น อาจจะต้องใช้ระยะเวลาที่มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนในชุมชนได้ศึกษาเรียนรู้ เรื่อง ทัศนกรรมกรงนกเขาชวาอย่างต่อเนื่อง โดยครูในโรงเรียนในพื้นที่

สามารถนำไปจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมหรืออาจนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการและการบูรณาการในลักษณะของการทำโครงการ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของทัศนกรรมกรงนกเขาชวา ซึ่งจะนำไปสู่การอนุรักษ์ สืบทอดให้ยังคงอยู่เป็นอาชีพและเอกลักษณ์ของชุมชนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้

1. ครูผู้สอนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ทัศนกรรมกรงนกเขาชวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอน จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และเวลาเรียนอาจมีการปรับขยายให้มากขึ้นได้ โดยอยู่ในดุลพินิจของผู้นำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้

2. โรงเรียนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ทัศนกรรมกรงนกเขาชวา ไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษา ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจหรืออาจนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการและการบูรณาการในลักษณะของการทำโครงการ

Background

Thailand kingdom constitution Act 2540, section 81, emphasized on supporting folk wisdom by identify pattern of designing nation's education, that is "...government must encourage folk wisdom, arts, and national culture..." (National Elementary Education Office. 2541: 25). Folk wisdom is important knowledge source of Thai social, which suppose to be inherited and conserved through the procedure of National education legislation Act 2542. It identify on arrangement education foundation course, 2544 by asking foundation school to make the essence about problem in the community and the social, folk wisdom, and attitude desires to be a good member in family, community and nation (The Teachers Council of Thailand, 2542: 21)

Folk wisdom supporting in education can reinforce people to appreciate the intellect of the locality correspond the way of life of native. Folk wisdom in local was contained from experience accumulation of persons who gone through learning process for a long time. If we adopt it to apply in the essence of local learning by let students learn it through the course which corresponds the way of life of a person in that locality, this will make the student realizes the worth of the intellect that an ancestor creates. From this point, let's say teacher is the important person in the restoration and inherit the folk wisdom by selecting the fork wisdom and source of learning in the community such as a knowledgeable people, villager philosopher, professional technician, old man, and old people, by bringing the knowledge from them to learn in the classroom.

Nowadays, handicraft locality art is created from the intellect of local technician which create for facilitate human life and worthy of the mind. It well reflects the way of life, popularity, belief, tradition, and the culture of locality. These make handicraft art works in each

area has uniqueness. In Southern Thailand, there has feeding turtledove culture which become to the way of life. Mainly they feed a bird for listen the cry, for enjoy, and for contest competition festival. Besides that, they still feed a bird for the luck and for sell as well. In feeding bird, they must make a birdcage. These cause an occupation of handicraft work which builds stable income to families.

In Chana District, Songkhla Province, there are feeding Java turtledoves greatly. It can bring a lot of income to Songkhla Province many billion baht a year. In each year, those handicraft are very popular in Indonesia and Malaysia as we see from Indonesian and FMalaysian seek for buy Java turtledove from Chana District, Songkhla Province which it is a middle market trades both of Thai and foreigners. This market includes bird trading, birdcage, bird food and the equipment in feeding bird (Jiraphan Sukhapala. 2538: 13; referable from, Mallika Khananurak) And the thing that reflect to the pride in the way of life and the culture are building the large turtledove Java stay within a cage on a clock tower as a Chana District symbol, at the entrance area to the district, Moo 2, Tumbol Banna

According to the content above, Java birdcage handicraft of Chana district is created though experience and knowledge accumulation inherits from ancestor to new generation which become their full time and part time job. It brings the income to the native. But the rate of inheriting will tend to decrease, so it must be inherited by bringing Java birdcage handicraft to the youth in the community to study. This will encourage the conservation and inherit this folk wisdom. And the one important way that can encourage folk wisdom is bringing it to study in the school. On behalf of a member of community, researcher appreciates in the necessity of the handicraft conservation and inherits in the part of the process of education, and developing the

essence of local learning of Java birdcage handicraft by adding it in as a subject in the key learning area for sixth level elementary education students. To educate them in cage handicraft and teach them love and appreciate in their locality which should be conserved and announced on.

Purpose statement

The purpose of this report is to evaluate on developing the essence of local learning in art key learning area on cage handicraft for the sixth level elementary education student. In this report, it's including the evaluation on two aspects as follow:

2. To compare base of students achievement before and after go through the art key learning area on cage handicraft course.
3. To study the students' opinion after gone through the essence of local learning in art key learning area on cage handicraft course.

Important of research

1. The essence of local learning in crag handicraft is using for designing lesson plan for sixth level elementary education students, which was developed for implementing that correspond to the matter and community condition.
2. To educate the student knowledge base in Java birdcage handicraft that is the main job of native and appreciates in their locality which should be conserved and announced on.
3. To be a pattern for the school in implementing local learning development to be the essence of local learning to respond to the locality desire.

Scope of work

Population

Population to be involved in this research is 155 sixth level elementary education students from 4 classes of Banna School, Chana District, Songkhla Province in semester 2, session 2550/2551. This research was conducted by mixing the entire students.

Sample

Sample to be involved in this research is 40 sixth level elementary education students from class 4 of Banna School, Chana District, Songkhla Province in semester 2, session 2550/2551. This research was conducted by random distribution.

Period of research

This research tries out to use the local learning on cage handicraft, which conducted in semester 2, session 2550, Since November 2550 to February in next year, totally 20 hours.

Glossary

1. **Essence of local learning** is the essence in cage handicraft which refers to the background and important of cage handicraft. The pattern, composition, tool, and process of making cage handicraft are including in the essence of local learning for sixth level elementary education students

2. **Local learning development** is the process of designing the essence of local leaning. There are three steps, they are as follow: (a) to survey the knowledge of the local wisdom on "cage handicraft" and related to the topic, (b) the essence of local leaning development is to bring the essence of Java birdcage handicraft to be a new subject as an extra key learning area. This includes specify the essence of learning, standard of learning, expect result, subject description, credit of study, and lesson plan, (c) to implement a lesson plan of Java birdcage handicraft which was developed for using with 40 students of Banna School, Chana District, Songkhla Province, in semester 2, session 2550.

3. **Learning substance adds** is learning substance that the school establishes to let student chooses to study follow their skill and interest. In this research, learning about Java birdcage handicraft for sixth level elementary education students

4. **Java birdcage handicraft** is Java

birdcage handicraft job made from bamboo stick for keeping Java turtledove. It is a handicraft job of local technician of Chana District, Songkhla Province.

5. **Study achievement** is the points that students got from taking their study test, the essence of local learning in Java birdcage handicraft that the researcher establishes.

Hypothesis

The result of students who gone through the essence of local learning in cage handicraft course is higher than before take this subject .05 percent.

Steps of work

Step 1, study knowledge base: to survey the opinion involved in implementing Java birdcage handicraft knowledge to apply in key learning area by obtain the information from published materials such as document and research which involved in birdcage handicraft. Then designs the essence of local learning and bring it to corrected by specialist in the part of correct of the essence of learning, period of study, and suitability for students. After that, it would be presented to the meeting of Banna School in order to evaluate the suitability for students and period of study.

Step 2, local learning development: is to bring the essence of Java birdcage handicraft to be a new subject as a leaning substance adds of art key learning area for sixth level elementary education students. This includes specify the essence of learning, standard of learning, expect result, subject description, credit of study, and 6 lesson plan, totally 20 hours. Then bring it to correct by specialist in the part of correct of the essence of learning in Java birdcage handicraft before implement,

Step 3, local learning implementation: is to implement the essence of local learning of Java birdcage handicraft which was developed for using

with 40 students of Banna School, Chana District, Songkhla Province, in semester 2, session 2550. It will conduct by test students before and after go through the lesson plan. Then survey their opinion in Java birdcage handicraft.

Research tool

1. Lesson plan.
2. Test form.
3. Questionnaire for students after gone through the local learning in art key learning on cage handicraft.

Source of information and method of data collection

In this research, researcher collected data from semester 2, session 2550/2551. There are 4 types of source collection that we used in this research which are questionnaire, interview, observation, and published materials by refer to objectives as follow:

1. To study designing of local learning by using questionnaire in the topic of cage handicraft adoption in education. The questionnaire designed by the researcher was distributed to the respondents such as teachers, students, and parents. The questionnaire comprised the variety of questions.
2. To study about the cage handicraft by obtain the information from published materials, interview, and observation.
3. To evaluate the local learning before implement it. Evaluation form which designed by specialist was used to evaluate the outcome.
4. To study base of student achievement by using the test form that designed by researcher. The test form was distributed to student before and after go through the course.
5. To study the students' opinion after gone through the essence of local learning in art key learning area on cage handicraft course by using the questionnaire which was designed by researcher.

Data Analysis

In this research, there are three aspects in analyzing data as follow:

1. To compare between pre-and posttest scores by using t-test statistic and base statistic, which are mean and deviation value,
2. To analyze students' opinions in the essence of local learning

Conclusion

The essence of local learning in Java birdcage handicraft for sixth level elementary education students is the new subject in learning substance adds of art key learning area. It comprises of specify the essence of learning, standard of learning, expect result, subject description, credit of study, and 6 lesson plan, totally 20 hours. From evaluating local learning, we found that the suitability for implement this research is high. And from implement the essence of local learning to use with 40 students of Banna School, Chana District, Songkhla Province, in semester 2, session 2550. We found that:

1. The comparison between mean values of study achievement, the result of students who gone through the essence of local learning in cage handicraft subject is higher than before take this subject .05 percent.
2. From survey students' opinion of sixth level elementary education students after gone through the essence of local learning in cage handicraft subject. The students gave opinion that, the omniscient about Java birdcage handicraft was increase, feel proudly in the intellect of locality, can apply in the routine and encourage occupation, and want to have another folk wisdom to be used in the education again.

Recommendation

Step 1, study knowledge base: base on the teachers and students opinion about the implement of Java birdcage handicraft knowledge to apply in key learning area in school, 100.00

percentages of teachers and students gave opinion that they want to have Java birdcage handicraft knowledge to apply in key learning area in school because Java birdcage handicraft has become the main job and part time job of native for a long time. As Mr. Vithaya Chopngam (Java birdcage handicraft technician) said that one birdcage can create various of job such as seek the rattan, seek the bamboo, sharpen the bar, build the birdcage, birdcage head, a hook hangs the birdcage, sew clothes cover the birdcage and assemble to decorate the birdcage, etc. (Vithaya Chopngam. 2549: interview) in this point, the school has the vision in using learning source, folk wisdom, even ask the people in community participates in the administration studies and to be the leader in adjusting education, Java turtledove sound and the project make books to encourage reading about turtledove house. Then bring Java birdcage handicraft to study in the school which regard to the place and an instructor, all of teacher, student, and parents agree that should use the school, teacher, and knowledgeable people in the locality accompanies on the study administration because the school has the place is well-known and convenient in the study administration, instructor part if, use only knowledgeable people in the locality might cannot pass on knowledge to make students understands clearly, if use only teacher might make cannot pass on knowledge in the part of the practice well as expected, then have to use both of a knowledgeable people in the locality and a teacher accompany within the study administration,

Step 2, local learning development: is to bring the essence of Java birdcage handicraft to be a new subject as a leaning substance adds of art key learning area for sixth level elementary education students. After bring it to correct by specialist in the part of correct of the essence of learning in Java birdcage handicraft before implement, specialist agree that it is high

suitability to implementing except the suitability of essence to learning. Because it correspond to the students, community, culture, tradition, and routine of native as Mr. Vichai Wongyai gave opinion about essence of learning which should be contained in lesson is should be the essence that suitable for human life and community (Sirikarn Tiangbimol. 2546: 69; referable from Vichai Wongyai)

Step 3, local learning implementation: for the learning activity in lesson 3; the component of Java birdcage handicraft and lesson 6; Java birdcage handicraft decorations are need to adapt because the school not allow students to go outside in the school time which regards to student safety. From the effect of 3 unrest province in Southern borderland, decrease learning activity. In each learning division, a student who take the exercises, the percentage point average of the exercises each time passes the standard. In lesson 3 can do the point average least, which is 75.00 percentages. On doing head the birdcage and a hook hang the birdcage, there is the necessity that a student must go to study at the source of production in the community to make them more clearly understand. In this case, school not allow student to go outside, so we have to change to study from the CD and the knowledge add in a classroom. This might make the student don't understand clearly as Mr. Udom Cheikiwong said that the good learning is learning from the real practice, touch, and relate to the students directly. Student should has opportunity in real practice, assume situation, trying out, and be participate in group working. These will encourage student know the way to live well in society and develop themselves by teacher will adjust the environment around (Udom Cheikiwong. 2545: 38-39)

After take this subject, we found that students can score better than before taking subject 0.05 percent. This might because they

leant the knowledge nearby themselves. As Mr. Shatree Samran said that the real lesson tend to correspond to the routine of people in community, there is the tip inside the routine of people, there is the routine of people inside the course, then the routine of people is the course of life. (Shatree Samran. 2545: 8)

From students' opinion after gone through the essence of local learning in cage handicraft subject, they thought that, the omniscient about Java birdcage handicraft was increase, feel proudly in the intellect of locality, can apply in the routine and encourage occupation, and want to have another folk wisdom to be used in the education again. Students can adopt it to use in real life in occupation. They will feel love and appreciate in their locality which should be conserved and announced on. It might take a long time. So even though we have finished this research, but teacher, parents and all who involve should go on this purpose on supporting Java birdcage handicraft knowledge continually by apply it into education process in order to encourage students to love and appreciate in their locality which should be conserved and announced on for keeping it on as occupation and unique of community.

Suggestions for adopting essence of local learning

1. Teachers could adopt the essence of local learning in cage handicraft for the sixth level elementary education student to apply into another key learning by adjusting study program, class room environment, teaching aid, and flexible time-line. These depend on decision making of local learning adopter.

2. School could adopt the essence of local learning in cage handicraft to apply into the extra key learning of education course in order to support student talents and interest, or support teaching integration project.

บรรณานุกรม

- จิรพันธุ์ สุขपालะ. (2538). การเลี้ยงนกเขาชวา และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง : ศึกษาจากอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา. **วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา)**. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติรี สำราญ. (2545). จากหลักสูตรแกนกลางสู่...หลักสูตรสถานศึกษา (เล่ม 1). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์. วิทยา ชอบงาม. (2549, 14 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย ศศิธร วิศพันธุ์ ที่บ้านเลขที่ 7,9 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา.
- สิริกานต์ เทียงพิมพ์. (2546). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สิ่งประดิษฐ์จากแป้งสาลี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชลบุรี. **วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตร และการสอน)**. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฝ่ายข่าว และวารสาร ศูนย์ประชาสัมพันธ์ สำนักงานฯ.
- อุดม เขยกีวงศ์. (2545). **หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991 จำกัด.

